

COMMIT

COORDINATED MEKONG MINISTERIAL INITIATIVE AGAINST TRAFFICKING

แผนปฏิบัติการกระบวนการความร่วมมือระดับรัฐมนตรีของ
ประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์

ระยะที่ 4

พ.ศ. 2558 – 2561

ฉบับสมบูรณ์

COMMIT 4th Sub-Regional Plan of Action

(COMMIT SPA IV 2015 – 2018)

(Final version)

ความเป็นมา: กระบวนการคอมมิท (COMMIT Process)

ความร่วมมือระดับรัฐมนตรีของประเทศในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ (COMMIT) เป็นความร่วมมือระหว่างรัฐบาลหกประเทศในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง ได้แก่ ประเทศกัมพูชา จีน สปป. ลาว เมียนมาร์ ไทย และเวียดนาม ในรูปแบบพันธมิตรร่วมกันอย่างเป็นทางการในการต่อสู้กับปัญหาการค้ามนุษย์ โดยกระบวนการ COMMIT ได้เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2547 เพื่อสร้างระบบความร่วมมือและการทำงานข้ามพรมแดนร่วมกันที่ยั่งยืนและมีประสิทธิผลเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ การดำเนินกิจกรรมเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์โดยกระบวนการคอมมิทนั้นได้รับการออกแบบและดำเนินการผ่านความร่วมมือที่สร้างสรรค์ระหว่างกระทรวงต่าง ๆ ของรัฐบาลในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทำงานด้านการพัฒนาเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ แนวทางการดำเนินงานเป็นการปรึกษาหารือและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งจากภาคประชาสังคม หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือผู้เสียหาย องค์กรระหว่างประเทศ และบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อจากการค้ามนุษย์ซึ่งรวมถึงเด็กและเยาวชน

วัตถุประสงค์ของกระบวนการคอมมิท คือ

- เพื่อส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งให้แก่อะบบและการทำงานความร่วมมือในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์
- เพื่อวางระบบการดำเนินงานในการต่อต้านการค้ามนุษย์แบบองค์รวมที่มีความยั่งยืน ครอบคลุมปัญหาการค้ามนุษย์ในทุกรูปแบบโดยถือเอาผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางในการดำเนินงาน
- เพื่อระบุและนำตัวอย่างแม่แบบของประเทศที่ประสบความสำเร็จไปปรับใช้ในอีกประเทศหนึ่งตามเหมาะสม
- เพื่อสร้างเสริมศักยภาพของแต่ละประเทศในการต่อต้านการค้ามนุษย์บนพื้นฐานที่เป็นจุดแข็งของแต่ละประเทศ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการดำเนินงานในระดับภูมิภาค

บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการต่อต้านการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง

ณ ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีนานาชาติครั้งที่ 1 เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2547 รัฐมนตรีทั้งหกประเทศในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงได้ลงนามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการต่อต้านการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง (บันทึกความเข้าใจคอมมิท) (โปรดดูเอกสารประกอบ Appendix A) ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ส่วน รวมข้อตกลงทั้งสิ้น 34 ข้อ ภายใต้ยุทธศาสตร์:

1). นโยบายและความร่วมมือ, 2) กรอบกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม, 3) การคุ้มครอง พินฟู และการกลับคืนสู่สังคม 4) มาตรการป้องกัน และ 5) กลไกการดำเนินงาน การติดตามและประเมินผล

ในส่วนที่ 5 ของบันทึกความเข้าใจคอมมิทได้วางระบบและวิธีการในการดำเนินงาน สำหรับกระบวนการคอมมิท ดังนี้

- **ข้อ 28** พัฒนาแผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์เบื้องต้น พ.ศ. 2548 – 2550 และใช้ความพยายามทั้งปวงที่จำเป็นเพื่อให้มีการอนุวัติการแผนปฏิบัติการนี้อย่างเต็มที่
- **ข้อ 31** ทบทวนการอนุวัติการแผนปฏิบัติการ และรับเอาแผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคฉบับใหม่โดยการพิจารณาของที่ประชุมระดับรัฐมนตรีของประเทศในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงในช่วงปลายปี พ.ศ. 2550

- ข้อ 32 จัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจระดับชาติเพื่อร่วมมือกับสำนักงานเลขานุการของ COMMIT (โครงการระหว่างหน่วยงานเพื่อการต่อต้านการค้ามนุษย์ของสหประชาชาติในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง) และหุ้นส่วนอื่น
- ข้อ 33 เชิญชวนหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนด้านทุนของรัฐบาลรวมทั้งของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้อง องค์การระหว่างประเทศอื่น ระดับรัฐบาลและองค์การที่มีใช้ระดับรัฐบาล และภาคเอกชนในการให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน วัสดุ อุปกรณ์ และวิชาการเพื่อสนับสนุนความพยายามในการต่อต้านการค้ามนุษย์ของประเทศในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง รวมถึงการอนุวัติการบันทึกความเข้าใจนี้ และแผนปฏิบัติการที่จะมีขึ้น

บันทึกความเข้าใจคอมมิทได้ระบุให้มีการพัฒนาแผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาค (SPA) และนำไปใช้ในการดำเนินงาน ทั้งนี้เพื่อให้บันทึกความเข้าใจมีผลในทางปฏิบัติ แผนแรกถูกนำไปใช้ในการดำเนินงานตั้งแต่ปี 2548-2550 ตามด้วยแผนที่สอง ตั้งแต่ปี 2551-2553 และ แผนที่สามตั้งแต่ปี 2554-2556 ซึ่งได้รับความเห็นชอบและขับเคลื่อนการดำเนินงานต่อต้านการค้ามนุษย์ในภูมิภาคตามพันธสัญญาในบันทึกความเข้าใจ กล่าวได้ว่า บันทึกความเข้าใจได้ (MOU) นั้นเป็นการวางรากฐานความร่วมมือในการดำเนินงานภายใต้กรอบคอมมิทรวมถึงเป็นวิสัยทัศน์สำหรับการดำเนินงานต่อต้านการค้ามนุษย์ร่วมกันในระดับภูมิภาค ส่วนแผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคนั้น เป็นการวางแนวทางเพื่อนำเอาวิสัยทัศน์นั้นไปสู่การปฏิบัติจริง

วิวัฒนาการของแผนยุทธศาสตร์คอมมิท

การพัฒนาแผนปฏิบัติการกระบวนการความร่วมมือระดับรัฐมนตรีของประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2558- 2561) (SPA IV)

ผลจากการพิจารณา ณ ที่ประชุมคอมมิทีระดับภูมิภาค รัฐบาลในประเทศคอมมิได้ตกลงร่วมกันพัฒนาจัดทำแผนปฏิบัติการกระบวนการความร่วมมือระดับรัฐมนตรีของประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ ระยะที่ 4 (SPA IV) เพื่อความมีประสิทธิภาพในการร่วมมือกันดำเนินงานต่อต้านการค้ามนุษย์ ดังนั้น แผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาค ระยะที่ 4 จึงได้รับการพัฒนาขึ้นผ่านการปรึกษาหารือและอภิปราย โดยจะเป็นแนวทางการดำเนินงานของกระบวนการคอมมิที่มีกำหนดระยะเวลา 4 ปี ระหว่าง พ.ศ. 2558 – 2561 กระบวนการปรึกษาหารือแบบมีส่วนร่วมในวงกว้างเพื่อพัฒนาแผนปฏิบัติการดังกล่าวครอบคลุมหลายขั้นตอนดังต่อไปนี้

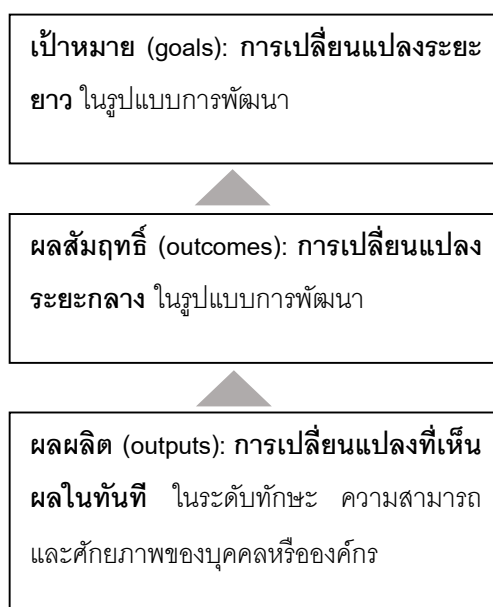
- การทบทวนบันทึกความเข้าใจคอมมิทรวมถึงแผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 3 (SPA III) เพื่อพิจารณาว่าเป้าหมายใดบ้างที่ประสบความสำเร็จ และระบุช่องว่างของการดำเนินงาน
- การประชุมหารือในระดับภูมิภาคเพื่อพิจารณาร่างแผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 (SPA IV) กับภาคีเครือข่ายระดับภูมิภาค ในช่วงปี พ.ศ. 2557
- ผลที่ได้จากกระบวนการรับฟังวิสัยทัศน์ในการต่อต้านการค้ามนุษย์ระดับภูมิภาค ปี พ.ศ. 2556 ซึ่งได้จากการปรึกษาหารือกับรัฐบาล สหประชาชาติ องค์การระหว่างประเทศ และภาคส่วนประชาสังคม ในกลุ่มประเทศคอมมิทั้งหมด
- ผลการประเมินกระบวนการคอมมิ ในปี พ.ศ. 2557

กระบวนการปรึกษาหารือข้างต้นเป็นตัวอย่างแสดงให้เห็นว่ากระบวนการคอมมิมีส่วนสำคัญในการดำเนินงานต่อต้านการค้ามนุษย์ในหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องนโยบายและความร่วมมือ นอกจากนี้ ยังพบว่าการดำเนินงานจะประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นหากมีการนำทุกภาคส่วนมาทำงานร่วมกันต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยมีการร่วมมือและประสานงานที่มากขึ้นซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิผลในการทำงานในภาพรวม จึงเป็นผลให้แผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 มุ่งเน้นไปที่การสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับยุทธศาสตร์อื่น ๆ ที่อยู่ในบันทึกความเข้าใจคอมมิทรวมถึงนโยบาย รวมถึงเน้นแนวทางการพัฒนาระบบ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลและความยั่งยืน ร่างแผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 เริ่มต้น (zero draft) ได้รับการพัฒนามาบนพื้นฐานของการวิเคราะห์ที่ได้กล่าวมา และได้้นำร่างแผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 ดังกล่าวไปหารือในระดับประเทศในกลุ่มรัฐบาลคอมมิและการตกลงเห็นชอบในกรอบแผนปฏิบัติการฯ ฉบับสมบูรณ์ เมื่อปลายปี 2557 ทั้งนี้แผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการ ณ ที่ประชุมคอมมิทีระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส ครั้งที่ 10 และที่ประชุมระดับรัฐมนตรีครั้งที่ 4 (SOM10/IMM4) ที่จัดขึ้นเมื่อวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2558

โครงสร้างของแผนปฏิบัติการกระบวนการความร่วมมือระดับรัฐมนตรีของประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ ระยะที่ 4 (SPA IV)

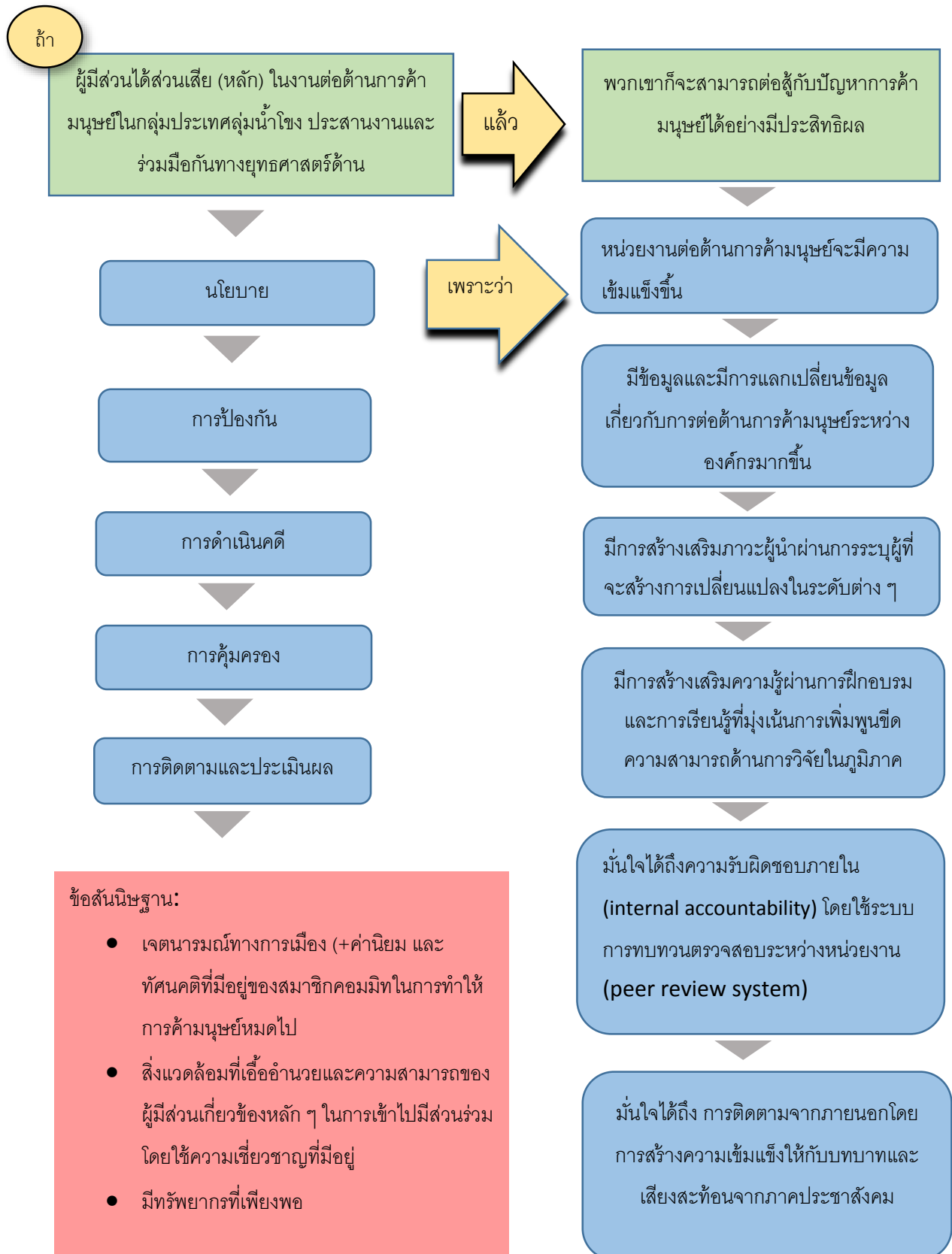
แผนปฏิบัติการฯ (SPA IV) พัฒนาขึ้นตามการระบุเป้าหมาย (goals) ที่สามารถประสบความสำเร็จได้ผ่านกระบวนการคอมมิท และผลลัพธ์เหล่านี้จำเป็นสำหรับกรอบการทำงานที่มีประสิทธิภาพในการต่อต้านการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง โดยโครงสร้างของแผนปฏิบัติการนี้พัฒนามาจากกรอบการทำงานที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ โดยคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากเป้าหมายเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากเหตุการณ์เดียว ดังนั้นจึงมีการกำหนดเป้าหมายระยะยาว (long-term goals) ที่สอดคล้องกับผลลัพธ์ (outcomes) ตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์แผนปฏิบัติการ ในกิจกรรมระดับ ผลผลิต (outputs) เป็นส่วนที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถควบคุมการทำงานได้มากที่สุด และมีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามที่กำหนดไว้ในผลลัพธ์ (outcome) และเป้าหมาย (goals) ซึ่งสามารถอธิบายสรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

แผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 แผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4

การจัดการเพื่อให้เกิดผลลัพธ์จากการพัฒนานี้ (result based management) จะสนับสนุนกระบวนการคอมมิทให้บริหารการทำงานโดยมุ่งให้เกิดผลลัพธ์ซึ่งในแต่ละปีแผนงานประจำปีจะได้รับการพัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการทำงานตามแผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 และกรอบการดำเนินงานและติดตามผลที่เกี่ยวข้องซึ่งจะช่วยในการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ตาม SPA IV รัฐบาลในกลุ่มประเทศคอมมิทจะรายงานต่อกันให้ทราบถึงความก้าวหน้าอันเกิดจากการประชุมคณะทำงานคอมมิทในระดับภูมิภาครวมถึงการประชุมเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงประจำปี

ทฤษฎีขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงสำหรับ SPA-IV สามารถอธิบายได้ผ่านแผนภาพด้านล่าง

หลักการของแผนปฏิบัติการกระบวนการความร่วมมือระดับรัฐมนตรีของประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ ระยะที่ 4 (SPA IV)

บทนำบันทึกความเข้าใจคอมมิสซันเน้นถึงความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าของรัฐบาลทั้งหกประเทศในการปฏิบัติการเชิงรุกเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ คัดค้านสิทธิของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และสร้างระบบโครงสร้างสำหรับการดำเนินงานต่อต้านการค้ามนุษย์ที่ยั่งยืน ดังนี้

กังวลอย่างลึกซึ้ง ถึงความทุกข์ทรมาน ซึ่งมีสาเหตุมาจากการค้ามนุษย์ภายในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงและจากอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ไปยังภูมิภาคอื่นทั่วโลก

ยืนยันว่า การที่มนุษย์ที่ได้ถูกนำมาค้า ซื่อ ขาด ล่องลอย กักขัง และตกอยู่ในสถานการณ์ของการแสวงหาผลประโยชน์เป็นสิ่งที่ไม่สามารถยอมรับได้โดยสิ้นเชิง เพราะนำมาซึ่งการปฏิเสธสิทธิขั้นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด และ สิทธิที่ไม่อาจแบ่งแยกได้

ยอมรับว่า ความยากจน การขาดโอกาสทางการศึกษา และความไม่เสมอภาค รวมถึงการขาดโอกาสที่เท่าเทียมกันนั้น เป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลอยู่ในภาวะที่เสี่ยงต่อการถูกค้ามนุษย์

ยอมรับด้วยว่า มีความเชื่อมโยงระหว่างการค้ามนุษย์และความต้องการที่เพิ่มขึ้นในการแสวงหาผลประโยชน์ จากการใช้แรงงาน และการแสวงหาประโยชน์จากการให้บริการทางเพศ

รับทราบ ว่า การค้ามนุษย์มีความรุนแรงขึ้น เนื่องจากทัศนคติที่มีลักษณะเลือกปฏิบัติ ทางปฏิบัติและแนวนโยบายที่มีลักษณะเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานของเพศ อายุ เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ และกลุ่มทางสังคม

ย้ำว่า เด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์อยู่ในภาวะที่อ่อนแออย่างยิ่ง และต้องการมาตรการพิเศษที่ออกมาเพื่อประกันว่าบุคคลเหล่านั้นจะได้รับการคุ้มครอง และมีความเป็นอยู่ที่ดี

กังวลว่า การค้ามนุษย์นั้นมีความเกี่ยวข้องกับสมาชิกของชุมชนและกลุ่มอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ยอมรับถึง ความจำเป็นในการเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ใช้ตอบโต้การค้ามนุษย์ ทั้งนี้ เพื่อให้มีความยุติธรรมที่ไว้วางใจได้สำหรับเหยื่อของการค้ามนุษย์ และ เพื่อยุติซึ่งการที่ผู้ค้ามนุษย์และบุคคลอื่นซึ่งได้รับประโยชน์จากเหยื่อของการค้ามนุษย์ได้รับการยกเว้นโทษ

ยอมรับถึง ความสำคัญของบทลงโทษที่มีประสิทธิผลและได้สัดส่วนสำหรับผู้ค้ามนุษย์ รวมถึงบทบัญญัติในการยึด และการริบทรัพย์สินของบุคคลเหล่านั้น และการใช้ทรัพย์สินเหล่านี้เพื่อประโยชน์ของเหยื่อของการค้ามนุษย์

ยอมรับว่า ผู้ที่รอดจากการค้ามนุษย์มีส่วนสำคัญที่จะช่วยในการพัฒนา ดำเนินการ และประเมินการดำเนินมาตรการต่างๆ ของการต่อต้านการค้ามนุษย์ และในการดำเนินการให้มีการฟ้องผู้ค้ามนุษย์

ยอมรับถึง บทบาทที่สำคัญของหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในเรื่องป้องกัน การคุ้มครอง การฟ้องคดีอาญา การให้ความช่วยเหลือ การส่งกลับ การบำบัดฟื้นฟู และการกลับคืนสู่สังคม รวมทั้งการให้การสนับสนุนให้มีการขานรับมาตรการด้านกระบวนการยุติธรรมที่เข้มแข็ง

ยอมรับว่า รัฐบาลแต่ละประเทศจะรับผิดชอบในการดำเนินการให้ได้มากที่สุดเท่าที่ทรัพยากรจะเอื้ออำนวย โดยการดำเนินการตามลำพัง และ โดยผ่านความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อให้บรรลุความคืบหน้าในการปฏิบัติ ตามข้อผูกพันที่รับรองไว้ในบันทึกข้อความเข้าใจด้วยวิธีการทั้งปวงที่เหมาะสม

ระลึกถึง ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะข้อ 4 ซึ่งระบุว่า “บุคคลใด ๆ จะถูกกักตัวเป็นทาส หรือตกอยู่ในภาวะ จำยอมไม่ได้ ความเป็นทาส และการค้าทาส ในทุกรูปแบบจะกระทำมิได้”

ชมเชยรัฐ ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งได้ให้สัตยาบันและ/หรือภาคยานุวัติ ตราสารทางกฎหมายระหว่างประเทศที่สำคัญ เกี่ยวกับการค้ามนุษย์และการแสวงหาประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงตราสารดังต่อไปนี้

- อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และพิธีสารของอนุสัญญานี้ ว่าด้วยการป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก¹
- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ (CEDAW)
- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) และพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญา ฉบับนี้ว่าด้วยการค้าเด็ก การค้า ประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก และว่าด้วยความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ
- อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ว่าด้วยแรงงานบังคับ (ฉบับที่ 29 และ 105)
- อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ฉบับที่ 108) เกี่ยวกับการห้ามและการปฏิบัติการโดยทันทีเพื่อจัดการ ใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด

และสนับสนุนให้รัฐอื่นๆที่ยังไม่ได้ดำเนินการดังกล่าว ให้ดำเนินการภาคยานุวัติตราสารเหล่านี้ในโอกาสแรกที่เป็นไปได้

ยืนยันอีกครั้งถึง ความสำคัญของหลักการและแนวทางปฏิบัติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์ที่แนะนำโดย สหประชาชาติ ซึ่งอยู่ในรายงานของข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (ค.ศ. 2002) ที่เสนอต่อคณะมนตรี เศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ

ยืนยันอีกครั้งถึง ถึงการริเริ่มและข้อผูกมัดระดับภูมิภาคที่มีอยู่ในการต่อต้านการค้ามนุษย์

¹ อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษ การค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก จะใช้คำแทน ว่า อนุสัญญาด้านการค้ามนุษย์ ในข้อความของเอกสารฉบับนี้

ยินดีกับ บันทึกความเข้าใจนำร่องระหว่างไทยกับกัมพูชา ว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีเพื่อการจัดการค้าเด็กและสตรี และการช่วยเหลือเหยื่อของการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2546 และความพยายามที่จะพัฒนาข้อตกลงเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ระดับทวิภาคีที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันภายในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง

ยินดีกับ การให้ความสำคัญของความตกลงทวิภาคีต่างๆ เช่น บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการจ้างแรงงานระหว่างไทยกับกัมพูชา ลาว และเมียนมาร์ตามลำดับ ในการส่งเสริมการย้ายถิ่นอย่างปลอดภัย มีระเบียบ และมีการควบคุมที่ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยลดความต้องการบริการจากการย้ายถิ่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ค้ามนุษย์

ตั้งใจอย่างเต็มที่ว่า บันทึกความเข้าใจนี้จะสะท้อนถึงเจตนารมณ์ทางการเมืองอย่างต่อเนื่องของรัฐบาลพวกเราที่จะร่วมมือกันต่อต้านการค้ามนุษย์ และ

เรียกร้องให้ ประเทศทั้งหลายที่อยู่นอกอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงร่วมมือกับประเทศของพวกเราในการต่อสู้เพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์

ในปี พ.ศ. 2557 มีการพัฒนาออกกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือพิธีสารของอนุสัญญาว่า ว่าด้วยแรงงานบังคับ ฉบับที่ 29 ปี ค.ศ. 1930 ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ซึ่งรัฐบาลในกลุ่มประเทศคอมมิวนิสต์มีความยินดีต่อการรับรองพิธีสารของอนุสัญญาฉบับดังกล่าว และข้อเสนอแนะฉบับที่ 203 เรื่องมาตรการเสริมสำหรับการปราบปรามแรงงานบังคับ ณ การประชุมแรงงานนานาชาติ สมัยที่ 103 เพื่อส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกให้สัตยาบันและดำเนินงานตามพิธีสารอนุสัญญา

ทั้งนี้แผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 เน้นย้ำถึงข้อตกลงและความรับผิดชอบร่วมกันของรัฐบาลที่ลงนามไว้ตามบันทึกความเข้าใจคอมมิท และความมุ่งมั่นที่กล่าวไว้ในบทนำของบันทึกความเข้าใจ

แผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 ยอมรับว่าแนวทางเรื่องสิทธิพื้นฐานและความละเอียดอ่อนของมิติทางเพศชาย-หญิง และเด็กนั้นเป็นส่วนสำคัญในการทำงานต่อต้านการค้ามนุษย์ในทุกด้าน

แผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 แสดงให้เห็นถึงความเป็นเจ้าของและความเป็นผู้นำการการทำงานต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยแผนปฏิบัติการฉบับนี้ได้รวมกิจกรรมจากระดับอนุภูมิภาคไปสู่ระดับประเทศและท้องถิ่นตามลำดับ

ประเทศสมาชิกสามารถพิจารณาเลือกกิจกรรมที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 นี้ไปดำเนินงานตามความเหมาะสมของบริบทเฉพาะและกฎหมายของแต่ละประเทศ

นโยบายและความร่วมมือ

ส่วนที่เกี่ยวข้องในบันทึกความเข้าใจคอมมิท

ข้อ 1 สนับสนุนการใช้คำจำกัดความของคำว่าการค้ามนุษย์ซึ่งระบุไว้ในพิธีสารว่าด้วยการป้องกันปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะหญิงและเด็ก ซึ่งเพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข้อ 2 พัฒนาแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ในทุกรูปแบบ

ข้อ 3 ทำงานร่วมกันเพื่อมุ่งไปสู่การจัดตั้งและการเสริมสร้างให้คณะกรรมการระดับชาติว่าด้วยการค้ามนุษย์ซึ่งประกอบด้วยภาคส่วนต่าง ๆ โดยมีอาณัติในการประสานการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการระดับชาติ และการดำเนินงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการค้ามนุษย์

ข้อ 4 สร้างกลไกเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในระดับภูมิภาคและการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารรวมทั้งการจัดตั้งหน่วยงานติดต่อกลางระดับประเทศในการต่อต้านการค้ามนุษย์

ข้อ 5 ปรับปรุงความร่วมมือในระดับภูมิภาคในการต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการทำความตกลงทวิภาคีและพหุภาคี

ข้อ 6 เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐบาล องค์กรระหว่างประเทศต่าง ๆ และองค์กรที่มีในระดับรัฐบาลในการต่อต้านการค้ามนุษย์

ข้อ 14 ส่งเสริมให้มีความตกลงทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกระบวนการทางศาล

ยุทธศาสตร์ที่ 1 นโยบายและความร่วมมือ

เป้าหมายที่ 1: กฎหมายและการดำเนินการเชิงนโยบายที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล

ผลสัมฤทธิ์ 1.1: กรอบกฎหมายและแนวนโยบายให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกคน	
ผลผลิต 1.1.1: ช่องว่างทางกฎหมายและนโยบายภายในประเทศเรื่องการต่อต้านการค้ามนุษย์ได้รับการระบุ และปรับแก้ ให้สอดคล้องกับพิธีสารเพื่อป้องกันปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรี และเด็กและมาตรฐานสากลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	ตัวชี้วัด: จำนวนกฎหมายและนโยบายระดับประเทศที่เกี่ยวข้องที่ได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล รวมถึงพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรี และเด็ก
กิจกรรมที่แนะนำ: - ระบุช่องว่างทางนโยบายและวิธีในการแก้ไขปรับปรุง โดยหารือในระดับประเทศกับภาคส่วนต่างๆ - ร่างและปรับแก้กฎหมายเพื่อแก้ไขช่องว่างทางกฎหมายและนโยบายตามความเหมาะสม	
ผลผลิต 1.1.2: ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับการอบรมเรื่องกฎหมายและนโยบายเกี่ยวกับการค้ามนุษย์	ตัวชี้วัด: จำนวนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับการอบรมเรื่องนโยบายและกฎหมายเกี่ยวกับการค้ามนุษย์
กิจกรรมแนะนำ: จัดฝึกอบรมด้านกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง	

ผลผลิต 1.1.3: แผนปฏิบัติการระดับประเทศ (NPA) ได้รับการนำไปปฏิบัติ หรือ ได้รับการพัฒนาขึ้นมาใหม่ ตลอดจนได้รับการติดตามและศึกษาทบทวน	ตัวชี้วัด: จำนวนกิจกรรมที่ได้ ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ระดับประเทศ (NPA)
กิจกรรมที่แนะนำ: - พัฒนาแผนปฏิบัติการระดับประเทศ (NPA) ในการต่อต้านการค้ามนุษย์สำหรับ ระยะเวลายาวหน้า - ดำเนินงาน ติดตาม พิจารณาและทบทวนแผนปฏิบัติการระดับประเทศ (NPA) ในการต่อต้านการค้ามนุษย์	

ผลสัมฤทธิ์ 1.2: กลไกความร่วมมือระดับทวิภาคีและพหุภาคีในการต่อต้านการค้ามนุษย์มีประสิทธิภาพและ ความยั่งยืน	
ผลผลิต 1.2.1: บันทึกความเข้าใจ (MOUs) ระดับทวิภาคีและพหุภาคีหรือข้อตกลง เรื่องการต่อต้านการค้ามนุษย์ได้รับการลงนามร่วมกันและนำไปปฏิบัติ ตลอดจน ได้รับการศึกษาทบทวน	ตัวชี้วัด: จำนวนของบันทึกความ เข้าใจ (MOUs) ระดับทวิภาคีและ พหุภาคี ด้านการต่อต้านการค้า มนุษย์ ในประเทศคอมมิวนิสต์ที่จัดทำ ขึ้นใหม่ หรือที่มีการทบทวนแก้ไข
กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดทำข้อตกลงในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ - ประเมินข้อตกลงความร่วมมือในระดับทวิภาคีด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์ ตลอดจนพิจารณาการดำเนินงานต่อไป - ศึกษาทบทวน และแก้ไขบันทึกความเข้าใจคอมมิวนิสต์ - จัดประชุมเจ้าหน้าที่ระดับอาวุโส (SOM) และการประชุมรัฐมนตรีระหว่างประเทศ (IMM) เพื่อทบทวนความก้าวหน้าของคอมมิวนิสต์และตกลงแผนการดำเนินงานใน อนาคต	

ผลสัมฤทธิ์ 1.3: ความร่วมมือกับประเทศอื่นนอกเหนือจากกลุ่มประเทศสมาชิกคอมมิวนิสต์ รวมทั้งองค์กรในระดับ ภูมิภาคได้รับการพัฒนาให้มีความเข้มแข็ง	
ผลผลิต 1.3.1: บันทึกความเข้าใจ (MOUs) ระดับทวิภาคีและพหุภาคีหรือข้อตกลง เรื่องการต่อต้านการค้ามนุษย์ระหว่างประเทศคอมมิวนิสต์และประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้รับการลงนาม นำไปใช้ดำเนินงาน และได้รับการพิจารณาทบทวน	ตัวชี้วัด: จำนวนของบันทึกความ เข้าใจ (MOUs) ระดับทวิภาคีและ พหุภาคีหรือข้อตกลงเรื่องการ ต่อต้านการค้ามนุษย์ระหว่าง ประเทศคอมมิวนิสต์กับประเทศอื่นๆ ทั้ง ที่ได้จัดทำขึ้นมาใหม่และที่ได้รับการ ทบทวนแก้ไข โดยมีแผนหรือกลไก การดำเนินงานประกอบ
กิจกรรมที่แนะนำ: - เชิญผู้แทน ASEAN ระดับประเทศที่เกี่ยวข้องกับงานต่อต้านการค้ามนุษย์เข้าร่วม ประชุมคอมมิวนิสต์ทั้งในระดับประเทศและภูมิภาค - จัดทำข้อตกลงต่อต้านการค้ามนุษย์กับประเทศสมาชิกอาเซียน	
ผลผลิต 1.3.2: มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเรื่องการค้ามนุษย์ระหว่างประเทศสมาชิก อาเซียนและคอมมิวนิสต์อย่างสม่ำเสมอตามความเหมาะสม	ตัวชี้วัด: จำนวนของการประชุมใน ระดับประเทศหรือภูมิภาคระหว่าง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการ คอมมิวนิสต์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการระหว่างอาเซียนและคอมมิทในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์	ด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์ของอาเซียน
--	--------------------------------------

ผลสัมฤทธิ์ 1.4: นโยบายและโครงการภายใต้กระบวนการคอมมิทได้รับการพัฒนาขึ้นโดยอิงกับผลการศึกษาวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง	
ผลผลิต 1.4.1: รายงานการวิจัย ระบบฐานข้อมูลและการวิเคราะห์เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ได้รับการพัฒนาและนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของรัฐบาล	ตัวชี้วัด: จำนวนของรายงานการวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์โดยผ่านความเห็นชอบจากประเทศสมาชิกคอมมิท การใช้ผลการศึกษาวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลในการพัฒนาจัดทำนโยบายและแผนงานของคอมมิท จำนวนของประเทศสมาชิกคอมมิทที่มีฐานข้อมูลด้านการค้ามนุษย์แบบบูรณาการและรวมศูนย์
กิจกรรมที่แนะนำ: - สนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการค้ามนุษย์และแนวโน้มที่เกิดขึ้นใหม่ รวมถึงเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง - จัดประชุมหารือระดับนโยบายและเวทีสนทนาเกี่ยวกับข้อค้นพบจากการศึกษาวิจัยเรื่องการค้ามนุษย์ - จัดทำฐานข้อมูลเพื่อรวบรวมค้นพบจากการศึกษาวิจัยต่างๆ - จัดทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการต่อต้านการค้ามนุษย์ร่วมกันเพื่อนำไปประกอบการกำหนดทิศทางการนโยบายและแผนงาน	

การป้องกัน

ส่วนที่เกี่ยวข้องในบันทึกความเข้าใจคอมมิท

ข้อ 22 รับเอามาตรการต่าง ๆ เพื่อลดความไม่มั่นคงของบุคคล ซึ่งรวมถึงการสนับสนุนโครงการลดปัญหาความยากจน การเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ การทำให้มั่นใจว่าจะเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและการอบรมทักษะและการจัดให้มีเอกสารส่วนบุคคลทางกฎหมายที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทะเบียนเกิดด้วย

ข้อ 23 สนับสนุนการพัฒนาการให้ความคุ้มครองชุมชนและเครือข่ายในการเฝ้าระวังเพื่อการพิสูจน์ตัวบุคคลล่วงหน้า และการเข้าแทรกแซงบุคคลที่เสี่ยงต่อการถูกค้ามนุษย์

ข้อ 24 เพิ่มความตระหนักแก่สาธารณชนในทุกกระดับ รวมถึงการรณรงค์โดยการให้ข้อมูลข่าวสารและการสนับสนุนซึ่งกันและกันถึงอันตราย และผลกระทบด้านลบของการค้ามนุษย์ และการให้ความช่วยเหลือเท่าที่มีอยู่แก่เหยื่อ

ข้อ 25 บังคับใช้กฎหมายแรงงานแห่งชาติเพื่อคุ้มครองสิทธิของแรงงานทุกคนโดยอยู่บนพื้นฐานของหลักการไม่เลือกปฏิบัติและความเสมอภาค

ข้อ 26 สนับสนุนประเทศปลายทาง ซึ่งรวมถึงประเทศต่าง ๆ ที่อยู่นอกอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงให้มีการบังคับใช้กฎหมายแห่งชาติที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดการยอมรับการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลอื่นเป็นการส่งเสริมให้เกิดความต้องการการใช้แรงงานของผู้ที่ถูกค้า และเพื่อปราบปรามอาชญากรรมของการค้าหญิงและเด็ก ด้วยการให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน

ข้อ 27 เพิ่มความร่วมมือกับภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบันเทิงในการมีบทบาทอย่างแข็งขันในการต่อสู้กับการค้ามนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การป้องกัน

เป้าหมายที่ 2: ลดความเสี่ยงจากการตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์

ผลสัมฤทธิ์ 2.1: การดำเนินงานป้องกันการค้ามนุษย์ที่ระบุปัจจัยเสี่ยง/ที่เปราะบางในการตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	
ผลผลิต 2.1.1: มีการระบุปัจจัยที่ทำให้เกิดความเปราะบางและการค้ามนุษย์ในรูปแบบใหม่ๆ ตลอดจนระบุกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เสี่ยงต่อการค้ามนุษย์	ตัวชี้วัด: -
กิจกรรมที่แนะนำ: - ทำวิจัยและ/หรือทำการประเมินต่างๆ เพื่อระบุปัจจัยที่ทำให้เกิดความเปราะบาง	
ผลผลิต 2.1.2: แผนงานที่พัฒนาขึ้นและดำเนินการ โดยอิงจากปัจจัยเปราะบางที่ได้ระบุไว้	ตัวชี้วัด: จำนวนการดำเนินงานต่อต้านการค้ามนุษย์ ที่อ้างอิงการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัย และข้อค้นพบเรื่องปัจจัยเสี่ยง/เปราะบางรวมถึงกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เสี่ยงจากการค้ามนุษย์
กิจกรรมที่แนะนำ: - ดำเนินงานป้องกันการค้ามนุษย์ที่เหมาะสมตามรูปแบบการค้ามนุษย์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น - วิเคราะห์รูปแบบและแนวโน้มลักษณะการค้ามนุษย์ที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนและดำเนินกิจกรรมป้องกันการค้ามนุษย์ - ประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมป้องกันการค้ามนุษย์	

ผลสัมฤทธิ์ 2.2: นำวิธีการสื่อสารเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (BCC) มาใช้ให้เหมาะสมกับการดำเนินงานกับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ	
ผลผลิต 2.2.1: ยุทธศาสตร์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (BCC) ในระดับภูมิภาคที่ปรับให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้รับการพัฒนา นำไปปฏิบัติ และทบทวน	ตัวชี้วัด: จำนวนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับการอบรมเรื่องยุทธศาสตร์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำนวนของการดำเนินงานป้องกันการค้ามนุษย์ในประเทศสมาชิกคอมมิทตีที่ใช้นโยบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (BCC)
กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดทำยุทธศาสตร์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสำหรับการต่อต้านการค้ามนุษย์ (BCC) ระดับภูมิภาคที่มีความเหมาะสม - จัดทำหลักสูตรการอบรมวิทยากร (ToT) เรื่องยุทธศาสตร์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสำหรับการต่อต้านการค้ามนุษย์ - จัดฝึกอบรมให้กับอาสาสมัครรวมถึงเยาวชน ในชุมชนที่มีความเสี่ยงสูงเรื่องการค้ามนุษย์และจัดเก็บฐานข้อมูลของวิทยากร	

- ดำเนินงานรณรงค์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการป้องกันการค้ามนุษย์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ รวมทั้งมีการผนวกเรื่องดังกล่าวไว้ในหลักสูตรการศึกษาในโรงเรียน - ประเมินประสิทธิผลของการรณรงค์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	
---	--

ผลสัมฤทธิ์ 2.3: มีระบบในการจัดหาแรงงานข้ามชาติที่เข้มแข็งเพื่อให้ความคุ้มครองแก่กลุ่มเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์	
ผลผลิต 2.3.1: แนวทางเกี่ยวกับนโยบายในการจัดจ้างแรงงานข้ามชาติ และการติดตามการดำเนินงานได้นำไปสู่การปฏิบัติ	ตัวชี้วัด: จำนวนของประเทศคอมมิวนิตีที่มีนโยบายและแนวปฏิบัติเรื่องการจัดจ้างแรงงานข้ามชาติตามแนวทางที่ตกลงร่วมกัน
กิจกรรมที่แนะนำ: - ทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติในการจัดหาแรงงานข้ามชาติที่มีอยู่ รวมถึงระบุจุดอ่อน และแนวปฏิบัติที่ดี - จัดทำหรือแก้ไขแนวทางเกี่ยวกับนโยบายและแนวปฏิบัติในการจัดหาแรงงานข้ามชาติ รวมทั้งมีการติดตามผล - กำหนดขั้นตอนทางกฎหมายเพื่อนำแนวทางดังกล่าวไปปรับใช้ในระดับประเทศ - จัดฝึกอบรมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบทบาทตามที่กำหนดไว้ในแนวทางการปฏิบัติ - ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแนวทางและแนวปฏิบัติในการจัดหาแรงงานข้ามชาติ	
ผลผลิต 2.3.2: กลไกสำหรับแรงงานที่ถูกแสวงหาประโยชน์สามารถรายงานและขอความช่วยเหลือรวมถึงขั้นตอนการติดตาม ที่เป็นรูปธรรมและนำไปปฏิบัติได้	ตัวชี้วัด: จำนวนของประเทศคอมมิวนิตีที่ใช้กลไกในการร้องเรียนสำหรับแรงงานที่ถูกแสวงหาประโยชน์และต้องการความช่วยเหลือ จำนวนของแรงงานที่ใช้กลไกร้องเรียนในประเทศคอมมิวนิตี
กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดอบรมเชิงปฏิบัติการระดับประเทศและระดับภูมิภาคเพื่อตกลงเรื่องกลไกในการร้องเรียนเรื่องการแสวงหาประโยชน์และการรับความช่วยเหลือ - นำกลไกระดับประเทศที่จัดทำขึ้นสำหรับให้แรงงานได้ร้องเรียนเรื่องการแสวงหาประโยชน์และการขอรับความช่วยเหลือไปปฏิบัติ - ติดตามและทบทวนกลไกที่จัดทำขึ้นสำหรับให้แรงงานใช้ร้องเรียนเรื่องการแสวงหาประโยชน์และการรับความช่วยเหลือในระดับประเทศ - แต่งตั้งสำนักงานทูตแรงงานในสถานทูตหรือจัดตั้งหน่วยงานด้านการจัดการแรงงานข้ามชาติในต่างประเทศ ตามความเหมาะสม	
ผลผลิต 2.3.3: มีการติดตามและตรวจสอบสถานประกอบการที่มีการจ้างแรงงานข้ามชาติที่อาจเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์โดยเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรม และมีกรณีที่ได้รับการคัดแยก และดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	
กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมระดับภูมิภาครวมถึงเครื่องมือและมาตรฐานในการคัดแยกผู้เสียหาย สำหรับผู้ตรวจแรงงานและทีมสหวิชาชีพ	

- จัดทำมาตรฐานร่วมระดับภูมิภาคสำหรับผู้ตรวจแรงงานและทีมสหวิชาชีพ ในการตรวจแรงงานและนำมาตรฐานดังกล่าวไปปฏิบัติ - พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ตรวจแรงงานและทีมสหวิชาชีพ เพื่อเพิ่มพูนทักษะในการติดตาม การคัดแยก และการส่งต่อผู้เสียหาย - ปฏิบัติและทบทวนขั้นตอนเชิงรุกในการติดตามบริษัทจัดหางาน บริษัทขนส่ง และหัวหน้างานในอุตสาหกรรมและพื้นที่สำคัญๆ ที่มีผลกระทบจากเรื่องการค้ามนุษย์	
--	--

เป้าหมายที่ 3: ชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ มีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันการค้ามนุษย์อย่างแข็งขัน

ผลสัมฤทธิ์ 3.1: กลุ่มรณรงค์ในระดับชุมชนในพื้นที่เสี่ยงทั้งต้นทางและปลายทาง ได้รับการจัดตั้งและดำเนินงานอย่างแข็งขัน รวมถึงทำงานร่วมกันเป็นเครือข่ายเมื่อจำเป็น	
ผลผลิต 3.1.1: การดำเนินการและการติดตามเรื่องการต่อต้านการค้ามนุษย์ของกลุ่มรณรงค์ในระดับชุมชนมีความเข้มแข็ง	ตัวชี้วัด: จำนวนของกรณีการค้ามนุษย์ในประเทศสมาชิกคอมมิทได้มีการส่งเรื่องต่อให้กับเจ้าหน้าที่โดยบุคคลหรือกลุ่มที่ทำงานในระดับชุมชน
กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดทำแนวทางในการจัดตั้งกลุ่มรณรงค์ในระดับชุมชน ที่มีความเหมาะสมตามบทบาทในพื้นที่ต้นทาง ทางผ่าน หรือปลายทาง - จัดสรรงบประมาณของประเทศรวมถึงอุปกรณ์ และ/หรือการสนับสนุนอื่นๆ เพื่อช่วยสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มรณรงค์ระดับชุมชน - ประเมิน และปรับปรุงประสิทธิภาพของกลุ่มรณรงค์ระดับชุมชน - บันทึกและแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีรวมทั้งบทเรียนที่ได้รับจากการดำเนินงานของกลุ่มรณรงค์ระดับชุมชนในภูมิภาค - จัดทำและสนับสนุนการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มรณรงค์ในระดับชุมชนทั่วประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มที่มีรูปแบบปัญหาการค้ามนุษย์เหมือนกัน - สนับสนุนการทำงานของกลุ่มเยาวชนคอมมิทและเชื่อมโยงกับกลุ่มอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ASEAN Children Forum - จัดตั้งเครือข่ายเยาวชนในระดับประเทศเพื่อรายงานการค้ามนุษย์ที่เกิดขึ้น - จัดทำแนวทางการสนับสนุนให้ตัวแทนเยาวชนมีส่วนร่วมในกระบวนการคอมมิท	

ผลสัมฤทธิ์ 3.2: สื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและรายงานข่าวเกี่ยวกับคดีการค้ามนุษย์และข่าวสารอื่นๆที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้อง ตามกฎหมายภายในประเทศ รวมถึงปกป้องสิทธิส่วนบุคคลของผู้เสียหายและหลักจริยธรรมว่าด้วยการรายงานข่าว	
ผลผลิต 3.2.1: ส่งเสริมให้มีการให้ข้อมูลการค้ามนุษย์กับสื่อเพื่อใช้รายงานข่าว	ตัวชี้วัด: จำนวนของรายงานของสื่อที่รายงานข่าวการค้ามนุษย์อย่าง

กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดการพูดคุย/หารือกับนักข่าวเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จะใช้รายงานเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ - จัดทำช่องทางและข้อปฏิบัติในการให้ข้อมูลกรณีการค้ามนุษย์กับสื่อ	ถูกต้องและให้ความคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของผู้เสียหาย
ผลผลิต 3.2.2: สื่อได้รับการสนับสนุนให้ร่วมรายงานข่าวเกี่ยวกับกรณีการค้ามนุษย์ และสนับสนุนให้ร่วมในการปลุกจิตสำนึกเรื่องการต่อต้านการค้ามนุษย์	ตัวชี้วัด: จำนวนของกรณีการค้ามนุษย์ในประเทศคอมมิวนิสต์ที่มีการดำเนินการโดยภาครัฐหลังจากรายงานข่าวของสื่อ
กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อปลุกจิตสำนึกและสร้างความเข้าใจให้กับสื่อเรื่องการค้ามนุษย์ รวมถึงมาตรฐานการรายงานข่าวที่มีจรรยาบรรณ - สนับสนุนบทบาทของสื่อในการรายงานข่าวและสร้างความตระหนักเรื่องการค้ามนุษย์	

ผลสัมฤทธิ์ 3.3: ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาการค้ามนุษย์อย่างเข้มข้น	
ผลผลิต 3.3.1: ภาคเอกชนมีความตระหนักในเรื่องการค้ามนุษย์ยิ่งขึ้น	ตัวชี้วัด: -
กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการที่มีความเหมาะสมกับภาคธุรกิจต่างๆ เพื่อปลุกจิตสำนึกเรื่องการค้ามนุษย์รวมถึงยุทธศาสตร์ด้านการป้องกัน	
ผลผลิต 3.3.2: เครื่องมือและกลไกในการติดตามสภาพการทำงานที่เป็นไปตามแนวทาง/คู่มือ ได้รับการปฏิบัติและมีการทบทวน โดยร่วมมือกับสมาคมและภาคธุรกิจที่มีผลกระทบในเรื่องการค้ามนุษย์	ตัวชี้วัด: จำนวนของภาคธุรกิจที่มีแนวทางเรื่องสภาพการทำงานที่เหมาะสมและมีการติดตาม
กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดทำและตกลงร่วมกันในเรื่องเครื่องมือและแนวทางสภาพการทำงานที่เหมาะสม รวมทั้งติดตามสมาคมอุตสาหกรรม และ/หรือบริษัทในภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบในเรื่องการค้ามนุษย์ - จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันและแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการใช้เครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพ และแนวทางเรื่องสภาพการทำงานที่เหมาะสมในภาคธุรกิจที่มีผลกระทบเรื่องการค้ามนุษย์ - สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการติดตามสภาพการทำงานตามกฎหมายแรงงานและกฎข้อบังคับรวมทั้งแนวปฏิบัติต่างๆ อย่างเข้มข้น - ให้ภาคเอกชนรายงานเกี่ยวกับการติดตามสภาพการทำงานอย่างสม่ำเสมอ	

การคุ้มครอง

ส่วนที่เกี่ยวข้องในบันทึกความเข้าใจคอมมิท

ข้อ 8 รับเอาแนวทางที่เหมาะสม และจัดให้มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อคัดแยกผู้เสียหายที่ตกเป็นผู้เสียหายของการค้ามนุษย์อย่างรวดเร็ว และถูกต้อง และเพื่อปรับปรุงการสืบสวนสอบสวนการฟ้องคดีอาญา และกระบวนการทางศาล

ข้อ 10 จัดให้มีการช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ผู้ที่ตกเป็นผู้เสียหายของการค้ามนุษย์ รวมทั้งการให้ข้อมูลในภาษาที่บุคคลเหล่านั้นสามารถเข้าใจได้

ข้อ 15 ส่งเสริมเรื่องความอ่อนไหวของมิติบทบาทในความเป็นหญิงหรือชายและเด็กให้มากขึ้นในการทำงานทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับผู้ตกเป็นผู้เสียหายของการค้ามนุษย์

ข้อ 16 ประกันว่าบุคคลที่ถูกกระทำความผิดเป็นผู้เสียหายของการค้ามนุษย์จะไม่ถูกกักขังโดยเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย

ข้อ 17 จัดให้ผู้เสียหายของการค้ามนุษย์ทุกคนมีที่พัก และได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม กฎหมาย การศึกษา รวมทั้งการดูแลสุขภาพ

ข้อ 18 รับเอานโยบายและกลไกต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองและสนับสนุนบุคคลผู้เป็นผู้เสียหายของการค้ามนุษย์

ข้อ 19 เสริมสร้างศักยภาพของสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจว่าคณะผู้แทนเหล่านี้จะสามารถช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นผู้เสียหายของการค้ามนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อ 20 ประกันความร่วมมือข้ามแดนในการส่งกลับอย่างปลอดภัยให้กับผู้ที่ตกเป็นผู้เสียหายของการค้ามนุษย์ รวมถึงการสนับสนุนเพื่อให้มั่นใจว่าบุคคลเหล่านั้นมีความเป็นอยู่ที่ดี

ข้อ 21 ทำงานร่วมกันเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การบำบัดฟื้นฟู และการกลับคืนสู่สังคมของผู้ที่ตกเป็นผู้เสียหายของการค้ามนุษย์ รวมทั้งการป้องกันบุคคลเหล่านั้นไม่ให้เกิดกลับมาสู่กระบวนการค้ามนุษย์อีก

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การคุ้มครอง

เป้าหมายที่ 4 ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้รับการคัดแยก คุ้มครองและมีการจัดหาความช่วยเหลือที่คำนึงถึงสิทธิพื้นฐานแบบองค์รวม

ผลสัมฤทธิ์ 4.1: ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้รับการคัดแยก	
ผลผลิต 4.1.1: ขั้นตอนการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ระดับภูมิภาคที่เป็นมาตรฐาน โดยอิงกับตัวชี้วัดเกี่ยวกับกรณีการค้ามนุษย์ ได้รับความเห็นชอบร่วมกัน รวมทั้งนำไปปฏิบัติ และมีการทบทวน	ตัวชี้วัด: จำนวนของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับการคัดแยก และคุ้มครอง ตามตัวชี้วัดที่ได้ตกลงร่วมกัน
กิจกรรมที่แนะนำ: - พัฒนาและตกลงร่วมกันเกี่ยวกับตัวชี้วัดเรื่องการแสวงหาประโยชน์และการทำร้ายทางร่างกาย/วาจา (abuse) ที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ โดยหารือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	

- เผยแพร่ตัวชี้วัดและจัดอบรมให้กับเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่ให้บริการในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคประชาสังคม - ตกลงขั้นตอนในการนำตัวชี้วัดที่จัดทำขึ้นไปใช้ปฏิบัติ - ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่และหน่วยงานให้บริการที่เกี่ยวข้องเรื่องการสัมภาษณ์ผู้ที่เสี่ยงเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	
ผลผลิต 4.1.2: มีการใช้สายด่วนข้ามพรมแดนสำหรับรายงานเหตุการณ์และ/หรือช่วยเหลือผู้เสียหายตลอด 24 ชั่วโมง และเชื่อมโยงกับประเทศคอมมิวนิตีอื่นๆ ตามความเหมาะสม	
กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดตั้งและดำเนินงานสายด่วน 24 ชั่วโมงเพื่อรายงานและให้ความช่วยเหลือ - ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่สายด่วนด้านการส่งต่อและให้การช่วยเหลือ	

ผลสัมฤทธิ์ 4.2: ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้รับความคุ้มครองที่เหมาะสมและเป็นการช่วยเหลือตามหลักแห่งสิทธิพื้นฐาน	
ผลผลิต 4.2.1: นำกลไกการส่งต่อความช่วยเหลือกรณีการค้ามนุษย์ระดับชาติไปใช้ในการดำเนินงาน	ตัวชี้วัด: จำนวนของผู้เสียหายที่ได้รับการประเมินความต้องการและได้รับความคุ้มครองจากกลไกการส่งต่อระดับประเทศ
กิจกรรมที่แนะนำ: - พัฒนาและทำความเข้าใจเรื่องกรอบความช่วยเหลือและขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐาน (SOP) ที่อิงสิทธิพื้นฐาน ในการให้ความช่วยเหลืออย่างครอบคลุมกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และมีมาตรการเฉพาะสำหรับเด็ก	
ผลผลิต 4.2.2: ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะเด็กได้รับการคุ้มครองและช่วยเหลือทั้งในประเทศที่ถูกแสวงประโยชน์และเมื่อกลับมายังประเทศต้นทาง	
กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดหาความช่วยเหลืออย่างครอบคลุมให้กับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามกรอบความช่วยเหลือและขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐาน - พัฒนารายการตรวจสอบเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ ในกลไกการส่งต่อรวมถึงหน่วยงานที่ให้บริการเฉพาะทาง - จัดทำรายชื่อหน่วยงานที่สามารถให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และคอยปรับปรุงข้อมูลดังกล่าวอยู่เสมอ - จัดอบรมกลไกการส่งต่อที่คำนึงถึงมิติหญิงชายและเด็กให้กับนักสังคมสงเคราะห์เกี่ยวกับกลไกการส่งต่อทั้งที่ผ่านภาครัฐ และไม่ผ่านภาครัฐ	
ผลผลิต 4.2.3: การนำมาตรฐานขั้นต่ำสุดเกี่ยวกับการดูแลที่พหุภาคีสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไปใช้ในการดำเนินงานและติดตามผล	ตัวชี้วัด: จำนวนของหน่วยงานบริการที่ใช้มาตรฐานขั้นต่ำในการให้บริการ

กิจกรรมที่แนะนำ: - พัฒนา ตกลงร่วมกัน และดำเนินการในเรื่องมาตรฐานการดูแลที่พักอาศัยให้กับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และมีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เสียหายที่พักอาศัยอยู่ - จัดอบรมและให้ความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่สถานสงเคราะห์และผู้ให้บริการเกี่ยวกับมาตรฐานในการดูแลผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และการดูแลตัวเจ้าหน้าที่เอง	ด้านที่พักอาศัยกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
ผลผลิต 4.2.4: แนวทางระดับภูมิภาคในการส่งกลับผู้เสียหายได้รับการพัฒนาและนำไปปฏิบัติ	ตัวชี้วัด: จำนวนของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับการส่งกลับภูมิลำเนา
กิจกรรมที่แนะนำ: - พัฒนา ทำข้อตกลงร่วมกัน และดำเนินการในเรื่องแนวทางระดับภูมิภาคในการส่งกลับผู้เสียหาย	

เป้าหมายที่ 5 : ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์(กลับ)คืนสู่สังคมเป็นผลสำเร็จ

ผลสัมฤทธิ์ 5.1: ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้รับการช่วยเหลือในการกลับคืนสู่สังคมอย่างเหมาะสม	
ผลผลิต 5.1.1: การให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในระยะยาวที่อิงตามแผนการ(กลับ)คืนสู่สังคมเฉพาะบุคคล ตามแนวทางที่ได้ตกลงร่วมกัน ได้รับการพัฒนา และนำไปปฏิบัติ	ตัวชี้วัด: จำนวนของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือตามแผนการ(กลับ)คืนสู่สังคมเฉพาะบุคคล
กิจกรรมที่แนะนำ: - พัฒนาและจัดทำข้อตกลงเรื่องแนวทางในการให้ความช่วยเหลือในการ(กลับ)คืนสู่สังคมสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ - จัดตั้งและ/หรือรักษาเครือข่ายในระดับภูมิภาคและระดับประเทศที่เชื่อถือได้ในการให้บริการด้านการส่งต่อ - จัดทำ ดำเนินการ และติดตามแผนระยะยาวในการให้ความช่วยเหลือและการติดตามเฉพาะบุคคล - จัดเก็บฐานข้อมูลสำหรับติดตามข้อมูลคดีในระยะยาวอย่างเป็นระบบเพื่อกำหนดแนวทางการช่วยเหลือที่มีประสิทธิผล - จัดทำกลไกค่าชดเชยให้กับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์โดยไม่คำนึงว่าผู้เสียหายจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการสืบสวนและการดำเนินคดี - ดึงภาคธุรกิจเข้าร่วมในเรื่องการอบรมและการจ้างงานผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	

การดำเนินคดี

ส่วนที่เกี่ยวข้องในบันทึกความเข้าใจคอมมิท

ข้อ 7 รับเอาและบังคับใช้โดยเร็วเท่าที่เป็นไปได้ ซึ่งกฎหมายที่เกี่ยวกับการต่อต้านการค้ำมนุษย์ที่เหมาะสม

ข้อ 8 รับเอาแนวทางที่เหมาะสม และจัดให้มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อคัดแยกผู้เสียหายที่ตกเป็นผู้เสียหายของการค้ำมนุษย์อย่างรวดเร็ว และถูกต้อง และเพื่อปรับปรุงการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดีอาญา และกระบวนการทางศาล

ข้อ 9 สืบสวนสอบสวน จับกุม ฟ้องคดีอาญา และลงโทษผู้กระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ตามกฎหมายแห่งชาติ

ข้อ 11 พัฒนาความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิผลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อให้ผู้ค้ำมนุษย์ได้รับการลงโทษ และให้เกิดความยุติธรรมสำหรับผู้ที่เป็นผู้เสียหาย

ข้อ 12 เสริมสร้างความร่วมมือข้ามแดนในการบังคับใช้กฎหมายใน 6 ประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง เพื่อต่อสู้กับการค้ำมนุษย์ ผ่านกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ข้อ 13 จัดให้มีการสนับสนุนด้านบุคลากรและงบประมาณที่จำเป็น เพื่อเพิ่มสมรรถภาพในการต่อต้านการค้ำมนุษย์ของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายในระดับชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การดำเนินคดี

เป้าหมายที่ 6: การนำกลไกความร่วมมือทางยุติธรรมเชิงอาญาข้ามพรมแดนมาใช้ในการดำเนินงานในคดีการค้ำมนุษย์ระหว่างประเทศ

ผลสัมฤทธิ์ 6.1: ความร่วมมือด้านยุติธรรมทางอาญาเกี่ยวกับกรณีการค้ำมนุษย์ได้รับพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	
ผลลัพธ์ 6.1.1: กลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับกรณีการค้ำมนุษย์โดยผ่านหน่วยงานประสานงานหลักในแต่ละประเทศได้จัดตั้งขึ้นและนำไปปฏิบัติ	ตัวชี้วัด: จำนวนการส่งต่อกรณีการค้ำมนุษย์ข้ามพรมแดน โดยหน่วยประสานงานหลักด้านยุติธรรมทางอาญา (focal points) ระหว่างประเทศสมาชิกคอมมิท (การแลกเปลี่ยนข้อมูลเหยื่อ/ผู้เสียหายผู้ต้องหา และ/หรือ หลักฐาน)
กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดการประชุมระดับภูมิภาคเพื่อกำหนดหน่วยงานหลัก (focal points) และหารือตกลงเรื่องยุทธศาสตร์และขั้นตอน - แต่งตั้งหน่วยงานหลัก (focal points) เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายการค้ำมนุษย์ในระดับประเทศ - จัดการประชุมระหว่างหน่วยงานหลัก (focal points) ที่เกี่ยวข้องเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ติดตามและรายงานกรณีการค้ำมนุษย์	
ผลลัพธ์ 6.1.2: ข้อตกลงระดับทวิภาคีเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารภายในประเทศสมาชิกคอมมิทเพื่อความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหลัก (focal points) ด้านการบังคับใช้กฎหมายและยุติธรรมทางอาญาในแต่ละประเทศได้รับการลงนามและนำมาปฏิบัติ	

กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาและหารือข้อตกลงเรื่องการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร - นำข้อตกลงเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางที่ตกลงไว้มาปฏิบัติ - จัดการอบรมแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หน่วยประสานงานหลัก (focal points) ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระดับทวิภาคีเป็นไปอย่างราบรื่น - พัฒนาความร่วมมือข้ามพรมแดนระดับภูมิภาค รวมถึงการร่วมมือในระดับทวิภาคีและไตรภาคี	
ผลผลิต 6.1.3: หลักการชี้แนะกระบวนการคอมมิท (guiding principles) เรื่องความร่วมมือด้านยุติธรรมทางอาญาที่ได้ตกลงร่วมกันมาใช้และมีการทบทวน	
กิจกรรมที่แนะนำ: - หารือตกลงเกี่ยวกับหลักการชี้แนะกระบวนการคอมมิท (guiding principles) เรื่องความร่วมมือด้านยุติธรรมทางอาญา - ดำเนินงานตามหลักการชี้แนะกระบวนการคอมมิท (guiding principles) เรื่องความร่วมมือด้านยุติธรรมทางอาญา	

เป้าหมายที่ 7: ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีช่องทางในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

ผลสัมฤทธิ์ 7.1: การดำเนินคดีใช้แนวทางที่กำหนดให้ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางและคำนึงถึงสิทธิของผู้เสียหาย	
ผลผลิต 7.1.1: ผู้เสียหายเข้าร่วมในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับคดีการค้ามนุษย์ โดยผู้เสียหายได้รับการแจ้งให้ทราบและให้ความยินยอมสมัครใจ	ตัวชี้วัด: -
กิจกรรมที่แนะนำ: - พัฒนารายการ (checklists) เพื่อใช้ตรวจสอบและคำนึงถึงความปลอดภัยและสวัสดิภาพแก่ผู้เสียหายระหว่างกระบวนการพิจารณาคดีด้านยุติธรรมทางอาญา - จัดหาข้อมูลที่เป็นทั้งหมดเป็นภาษาแม่ให้แก่ผู้เสียหายเพื่อช่วยให้ผู้เสียหายมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา - จัดการอบรมที่เหมาะสมกับวิชาชีพของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในเรื่องการคุ้มครองผู้เสียหายระหว่างกระบวนการยุติธรรมทางอาญา	
ผลผลิต 7.1.2: ผู้เสียหายได้รับคำปรึกษาทางกฎหมายระหว่างกระบวนการพิจารณาคดีทางศาล	ตัวชี้วัด: จำนวนผู้เสียหายที่ได้รับข้อมูล
กิจกรรมที่แนะนำ: - ให้การสนับสนุนทางกฎหมาย จิตสังคมแก่ผู้เสียหายระหว่างกระบวนการยุติธรรมทางอาญา	เกี่ยวกับสิทธิของตนระหว่างกระบวนการพิจารณาคดีทางศาล
ผลผลิต 7.1.3: กลไกสำหรับการจ่ายค่าชดเชยแก่ผู้เสียหายหรือกลไกการสนับสนุนผู้เสียหายได้รับการจัดตั้ง	ตัวชี้วัด: จำนวนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับค่าชดเชยและการสนับสนุนผ่านกลไกที่มีอยู่

กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดตั้งกองทุนให้ความช่วยเหลือและจัดช่องทางสนับสนุนผู้เสียหาย เข้าถึงความช่วยเหลือได้ รวมถึงจัดหาแบบฟอร์มขอความช่วยเหลือ และมีคู่มือ/แนวทางการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหาย	
---	--

ผลสัมฤทธิ์ 7.2: ประสิทธิภาพในการดำเนินคดีได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น	
ผลผลิต 7.2.1: สาธารณชนมีความเข้าใจต่อระบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และเข้าถึงข้อมูลการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดีและการตัดสินใจคดีที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์	ตัวชี้วัด: สถิติประจำปีเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดีและการตัดสินใจคดีที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่
กิจกรรมที่แนะนำ: - เพิ่มช่องทางให้สาธารณชนเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนการสืบสวนสอบสวนและการดำเนินคดีการค้ามนุษย์ รวมถึงผลการดำเนินคดีผ่านสื่อต่างๆ - ดำเนินกิจกรรมรณรงค์ในระดับรากหญ้าเพื่อให้ประชาชนท้องถิ่นเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนของการสืบสวนสอบสวนและการดำเนินคดีการค้ามนุษย์ - พัฒนาศักยภาพของประชาชนในระดับรากหญ้าในการติดตามการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการและขั้นตอนของการสืบสวนและดำเนินคดีในกรณีการค้ามนุษย์ - พัฒนาศักยภาพผู้ทำงานด้านยุติธรรมทางอาญาเพื่อเสริมสร้างและคำนึงถึงความโปร่งใสในกระบวนการสืบสวนสอบสวนและการดำเนินคดีการค้ามนุษย์ - จัดดูงานภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีต่อการเสริมสร้างความโปร่งใสในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา	
ผลผลิต 7.2.2: ผู้ทำงานด้านยุติธรรมทางอาญาได้รับการฝึกอบรมเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศ ตลอดจนเทคนิคและทักษะในการสืบสวนสอบสวนที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ข้ามพรมแดน	ตัวชี้วัด: จำนวนผู้ทำงานด้านยุติธรรมทางอาญาได้รับการฝึกอบรมเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศ ตลอดจนเทคนิคและทักษะในการสืบสวนสอบสวนที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ข้ามพรมแดน
กิจกรรมที่แนะนำ: - จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างประเทศที่เหมาะสมกับวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในเรื่องเทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษสำหรับกรณีการค้ามนุษย์ข้ามพรมแดน	
ผลผลิต 7.2.3: การสืบสวนสอบสวนเชิงรุกและการรวบรวมพยานหลักฐานที่นอกเหนือไปจากคำให้การของผู้เสียหายได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น	
กิจกรรมที่แนะนำ: - นำเสนอวิธีการทางเลือกอื่นกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในการให้การหรือสืบพยานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาดีการค้ามนุษย์	

การติดตามและประเมินผล

ส่วนที่เกี่ยวข้องในบันทึกความเข้าใจคอมมิท

ข้อ 29 พัฒนาระบบการสำหรับการจัดเก็บและการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการค้ามนุษย์ และประกันว่ายุทธศาสตร์การต่อต้านการค้ามนุษย์อยู่บนพื้นฐานของการวิจัย ประสพการณ์ และการวิเคราะห์ที่ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน

ข้อ 30 จัดตั้งระบบการตรวจสอบการอนุวัติการตามแผนปฏิบัติการ เพื่อประเมินสถานการณ์ที่เป็นอยู่ และความคืบหน้าของแต่ละประเทศในการอนุวัติการข้อผู้พักภายใต้บันทึกความเข้าใจนี้รวมทั้งการจัดประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสปีละ 1 ครั้งเป็นอย่างน้อย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การติดตามและประเมินผล

เป้าหมายที่ 8: มีระเบียบวิธีการในการติดตามและประเมินความก้าวหน้าตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 (SPA IV)

ผลสัมฤทธิ์ 8.1: การรายงานภายในที่มีมาตรฐานตามกรอบการติดตามและประเมินผลที่จัดตั้งขึ้น	
ผลผลิต 8.1.1: กรอบการรายงานแผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 (SPA IV) ที่เป็นมาตรฐานได้รับการพัฒนาขึ้นและนำมาใช้ในการดำเนินงาน กิจกรรมที่แนะนำ: - พัฒนาและใช้กรอบการติดตามและประเมินผลร่วมกัน รวมถึงเครื่องมือที่ใช้ติดตามการดำเนินงาน SPA IV ที่เกี่ยวข้อง โดยมีการกำหนดขอบเขตกรอบคอมมิทที่ชัดเจน - จัดตั้งและอบรมคณะทำงานเพื่อติดตามและประเมินผลงานต่อต้านการค้ามนุษย์ทั้งในระดับประเทศและภูมิภาค - รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 (SPA IV) โดยอิงกับกรอบการติดตามและประเมินผลที่เห็นชอบร่วมกัน	ตัวชี้วัด: จำนวนประเทศสมาชิกคอมมิทที่รายงานกลับมาภายในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยอิงกับกรอบการติดตามและประเมินผลที่เป็นมาตรฐาน

ผลสัมฤทธิ์ 8.2: ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 (SPA IV)	
ผลผลิต 8.2.1: ทุกภาคส่วนสังคมมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคระยะที่ 4 (SPA IV) กิจกรรมที่แนะนำ: - เปิดโอกาสให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และกลุ่มคนที่มีความเปราะบางและความเสี่ยงต่อการการค้ามนุษย์ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแผนงานและนโยบายผ่านช่องทางกระบวนการที่คำนึงถึงจริยธรรมและสิทธิต่างๆ	ตัวชี้วัด: จำนวนกิจกรรมที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วม

- เชิญภาคประชาสังคมและผู้แทนเยาวชนเข้าร่วมการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสและระดับรัฐมนตรี (SOM/IMM) และ/หรือการประชุมคณะกรรมการอื่นๆ ตามความเหมาะสม - สนับสนุนให้ผู้แทนเยาวชนได้มีโอกาสเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการคอมมิท - หารือภาคประชาสังคมเพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาแผนงานนโยบายตลอดจนมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานและการติดตามผล	
---	--